

10.3 Betrekkelijke voornaamwoorden / Αναφορικές αντωνυμίες

De betrekkelijke voornaamwoorden hebben een zinverbindende functie.

“που” (die, dat). Dit, vaak gebruikte, betrekkelijke vnw zonder accentteken, is onverbuigbaar en wordt na zelfstandige naamwoorden gebruikt ongeacht geslacht, getal en naamval. Hij kan in de plaats van “ο οποίος, η οποία, το οποίο” gebruikt worden. **Let op:** Niet verwarren met het vragend bijwoord “πού” hetgeen “waar” betekent

Έχασα το βιβλίο **που** μου δάνεισες. Ik ben het boek dat je mij geleend hebt, kwijt.

“ο οποίος, η οποία, το οποίο” (die, dat). Dit, niet vaak gebruikte, betrekkelijke vnw krijgt altijd een lidwoord ervoor en het geslacht en getal van het zelfstandige naamwoord waarop het betrekking heeft. Hij wordt verbogen zoals gelijksoortige bijvoeglijke naamwoorden.

Έχασα **το βιβλίο το οποίο** μου δάνεισες. Ik ben het boek dat je mij geleend hebt, kwijt.

“όποιος, όποια, όποιο (wie, ieder die) en **“ό,τι”** (wat, hetgeen dat). “όποιος, όποια, όποιο” wordt zonder lidwoord verbogen zoals gelijksoortige bijvoeglijke naamwoorden. “ό,τι” is onverbuigbaar. **Let op:** “ό,τι” niet verwarren met het voegwoord “ότι” hetgeen “dat” betekent.

Όποιος θέλει ας το δοκιμάσει. Wie wilt, mag het proberen.

Πάρε ό,τι θέλεις.

Neem wat je wilt.

“όσος, όση, όσο” (al degene die, zoveel als). Dit betrekkelijke vnw wordt zonder lidwoord verbogen zoals gelijksoortige bijvoeglijke naamwoorden.

Πάρε όσο θέλεις.

Neem zoveel als je wilt.